

СТИХОТВОРЕНИЯ

МАРТЕНИЧКИ

Трыма Марта прась пацела
сь мартынкай вэль рэцэтъ.
Его срѣцца я момеце,
было кубаво колаце:
— Мурэвэнка дай една!
А отъ другата страна
кукурэцъ шалка сѣбна,
— Дай една, ама голѣна!
А на другя вѣць край
тэнуэчка падраніла
вѣса съ вончала си ола:
— Бабо, мартынка дай!
Пылак, мануохоръ, сѣнцѣ
вѣнать съ тымчѣць гласцѣ:
— Дай ми вѣ тоя сѣвѣць чась
мартычки и на насъ!

Ея и ностъ чурувэнка
и на Бабо Марта вѣна:
— Бабо Марто, на крачѣто
мартынка и вѣрѣи,
нѣма вѣць да ми тѣма,
здравъ да пѣа цѣло лѣто!
Бабо Марто: Чуйте вѣсна,
мартынка, цѣла, тѣсна:
Вѣй отъ тоя вѣрѣи довѣ
здравъ ще сто туць при мѣнь.
Мартынка вѣ тоя чась
другу закасѣць вѣ.
Ще накрае вѣ рѣшѣто
вѣ градовѣць и сѣла.
Съ мартынка пѣстри тѣць
здравъ, бодрѣсть ще миъ дамъ!

Дачеваръ Ставчѣвъ

